

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . zlp. 3.— gr.

Półrocznie . „ 1,50 „

Zgierz,

dnia 13 grudnia
1930 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Akcja przeciwgruźlica. W okresie od dnia 1 grudnia r. b. do dnia 10 stycznia 1931 roku trwają „Dnie Przeciwgruźlicze”, poświęcone propagandzie zwalczania gruźlicy oraz zbiorce funduszków na ten cel. Powołany przez Magistrat Komitet postanowił urządzić odczyty, wygłaszane przez miejscowe siły lekarskie, celem uświadomienia społeczeństwa o istocie gruźlicy i jej zwalczaniu i przeprowadzić zbiórki zapomocą sprzedaży nalepek w kinoteatrach, cukierniach, restauracjach i sklepach. Pierwszy odczyt o zwalczaniu gruźlicy, ilustrowany przezroczkami i wyświetleniem filmu, Dr. Kaltgrada odbędzie się w kinoteatrze „Luna” w niedzielę dnia 21 grudnia r. b. o godzinie 3-iej po południu.

Przepisy techniczne na przyłączenia urządzeń elektrycznych. W № 269 „Monitora Polskiego” z dnia 21 listopada 1930 roku ogłoszone zostały przepisy techniczne, normujące przyłączenie niskiego napięcia, sprawy pionów, liczników i urządzeń odbiorczych a oparte na art. 16 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 34, poz. 277).

Urządzenia elektryczne, przyłączane do sieci rozdzielczych zakładów elektrycznych użyteczności publicznej, powinny być wykonane zgodnie z temi przepisami. Urządzenia elektryczne już istniejące a wykonane na podstawie dotychczasowych przepisów mogą nadal być czynne, o ile nie zagrażają bezpieczeństwu. Jednak wszelkie zmiany i uzupełnienia tych urządzeń winny być dostosowane do nowych przepisów.

Ulgowe egzaminy mistrzowskie. Izba Rzemieślnicza w Łodzi niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że na mocy art. 149 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 roku, z dniem 15 grudnia 1930 roku tracą bezwzględnie, nadane na okres przejściowy, prawo przyjmowania na naukę i kierowania praktycznym wykształceniem terminatorów osoby pełnoletnie, które 1) po złożeniu z wynikiem pomyślnym egzaminu czeladniczego przynajmniej przez 5 lat pracowały w danym rodzaju lub gałęzi rzemiosła, lub 2) przynajmniej przez 8 lat wykonywały samoistnie rzemiosła danego rodzaju lub gałęzi.

Począwszy od dnia 15 grudnia 1930 roku przyjmować na naukę i kierować praktycznym kształceniem terminatorów będą mogły jedynie osoby, posiadające dyplom mistrzowski.

Osoby, nieposiadające odnośnych uprawnień (dyplomów mistrzowskich) a przyjmujące na naukę i kierujące praktycznym kształceniem terminatorów, będą bezwzględnie pociągane do odpowiedzialności na mocy art. 126 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7-go czerwca 1927 roku, który przewiduje grzywnę do 1000 zł. oraz karę aresztu do dni 14.

Izba Rzemieślnicza w Łodzi w najbliższym czasie przy pomocy kilku specjalnie uprawnionych delegatów przystąpi do lustracji wszystkich zakładów rzemieślniczych w okręgu działania Izby i w rezultacie tego w razie stwierdzenia nieposiadania przez kogokolwiek odnośnych uprawnień, wystąpi do

właściwych władz z wnioskiem o natychmiastowe zamknięcie warsztatów.

Celem umożliwienia osobom, tracącym z dniem 15 grudnia 1930 r. uprawnienia do trzymania uczni, a prowadzącym samoistnie swoje zakłady przed dniem wejścia w życie ustawy przemysłowej (15 grudnia 1927 r.), uzyskanie tytułu mistrza, został ucałowany przez Izbę Rzemieślniczą w dniu 10 kwietnia 1930 r. *ulgowy regulamin egzaminacyjny*, który został podany do wiadomości ogołu za pośrednictwem prasy i okólników do organizacyi rzemieślniczych.

Na mocy powyższego regulaminu kandydaci, chcący uzyskać dyplomy mistrzowskie, będą poddani *uproszczonemu egzaminowi czeladniczemu i mistrzowskiemu*, a o ile posiadają dyplom czeladniczy, tylko ulgowemu egzaminowi mistrzowskiemu.

Do podania o dopuszczenie do egzaminu na podstawie obowiązującego regulaminu kandydaci winni załączyć:

- 1) metrykę urodzenia lub dowód osobisty,
- 2) krótki życiorys podpisany własnoręcznie,
- 3) kartę rzemieślniczą bądź zaświadczenie właściwego urzędu gminnego, stwierdzające, że przed 15 grudnia 1927 roku rozpoczął kandydat samoistne prowadzenie rzemiosła,
- 4) takse przy podaniu do łącznego egzaminu czeladniczego i mistrzowskiego zł. 140.—, do egzaminu czeladniczego zł. 40.—, do egzaminu mistrzowskiego (o ile kandydat posiada dyplom czeladniczy) zł. 100.—.

Kandydaci, którzy znajdują się w ciężkiej sytuacji materialnej i którym sprawa specjalne trudności uszczerzenie odrazu całej opłaty egzaminacyjnej mogą wystąpić do Prezydenta Izby Rzemieślniczej w Łodzi z prośbą o *rozłożenie im taksy na raty* w ten sposób, że część taksy wpłaca przy składaniu podania na resztę dając odpowiednie zobowiązanie (na podstawie § 19 Regulaminu Komisji Egzam. Czeladniczych).

Kandydaci, którzy na podstawie zaświadczenia wykażą swój specjalnie ciężki stan materialny, mogą prosić Prezydenta Izby Rzemieślniczej o *zmniejszenie taksy egzaminacyjnej* (na podstawie § 19 Reg).

Podając powyższe do wiadomości, Izba wzywa wszystkich tych, którzy nie posiadają dyplomów mistrzowskich i tracą z dniem 15 XII. 1930 r. prawo trzymania uczniów, aby bezwzględnie zgłosili się do egzaminów ulgowych.

Rejestracja warsztatów rzemieślniczych i ubezpieczenie terminatorów.

Każdy właściciel warsztatu rzemieślniczego, korzystający z prawa trzymania uczniów (w myśl art. 149 Ustawy Przemysłowej) winien z uczniami (w myśl art. 116 Ustawy Przemysłowej) zawrzeć umowy o naukę rzemiosła na piśmie, a następnie (w myśl obowiązujących przepisów regulujących sprawy terminatorskie w okręgu Izby Rzemieślniczej w Łodzi) umowy o naukę rzemiosła zarejestrować (za pośrednictwem Cechu lub bezpośrednio) w Izbie Rzemieślniczej w Łodzi.

Nauka rzemiosła, odbyta przez ucznia bez odnośnej umowy na piśmie, nie jest ważna. Właściciel zakładu za niezawarcie umowy z uczniem podlega karze do 1000 zł. i aresztu do dni 14.

Uczeń, który odbył naukę rzemiosła bez umowy na piśmie, jest narażony na to, że nie zostanie dopuszczony do egzaminu czeladniczego.

W myśl obecnie wydanego reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7-go listopada 1930 r. L. dz. 6688.0. IV. od obowiązku ubezpieczenia na wypadek bezrobocia są zwolnieni jedynie ci terminatorzy, którzy odbywają naukę rzemiosła na podstawie odnośnej umowy o naukę, zawartej na piśmie, a zarejestrowanej w Izbie Rzemieśniczej w Łodzi. Izba Rzemieśnicza w Łodzi powiadamia, że na podstawie obowiązujących przepisów, właściciele zakładów zatrudniających terminatorów, nie zawarłszy z nimi umów o naukę rzemiosła na piśmie i niezarejestrowawszy tych umów w Izbie Rzemieśniczej (za pośrednictwem Cechu lub bezpośrednio) winni terminatorów ubezpieczyć od bezrobocia, w przeciwnym bowiem razie będą narazeni na wykonanie względem nich odnosnych postanowień karnych.

W związku z wyżej podanymi obowiązującymi przepisami Izba Rzemieśnicza w Łodzi poleca wszystkim właścicielom warsztatów rzemieśniczych zarejestrowanym w Izbie Rzemieśniczej w Łodzi umów o naukę rzemiosła, które dotychczas nie zostały przesłane do zarejestrowania. Izba Rzemieśnicza w Łodzi powiadamia, że rejestr umów w Cechu na podstawie obowiązującego reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (z dnia 7 listopada 1930 r.) nie zwalnia od obowiązku ubezpieczenia na wypadek bezrobocia terminatorów.

Wyłożenie list poborowych rocznika 1910. Magistrat m. Zgierza podaje zainteresowanym do wiadomości, że spis poborowych rocznika 1910 został ukończony i wyłożony będzie do publicznego przeglądu w Wydziale Administracyjnym Magistratu (parter, lewa strona) w czasie od 15 do 31 grudnia r. b. w godzinach urzędowych od 8^{1/2} do 15^{1/2}.

O prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli. Wyszło rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 roku (Dz. U. K. P. № 86), zmieniające rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

W myśl tegoż rozporządzenia art. 330 otrzymał brzmienie następujące:

„Jeżeli wniesiono nowe budynki lub urządzenia związane z budynkami albo dokonano nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków i urządzeń istniejących — bez wymaganego pozwolenia, względnie niezgodnie z udzielonym pozwoleniem i jeżeli ponadto budynki te:

- zostały wniesione niezgodnie z istniejącymi przepisami lub planem zabudowania osiedla, albo
- zagrożają bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, albo
- oddziałują szkodliwie na zdrowie mieszkańców, bądź wreszcie
- znieszkadzają lub szpecą ulice, place, wygląd miejscowości lub krajobrazu — właściwe władze niezależnie od wstrzymania robót budowlanych w myśl art. 379 i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej, są upoważnione zawiązać właściciela do dokonania zmian lub przeróbek w celu doprowadzenia budynków do stanu, zgodnego z planem zabudowania i przepisami obowiązującymi względnie w celu usunięcia niebezpieczeństwa albo znieszkazania lub zeszczenia, o których wyżej mowa, o ile zaś bezpieczeństwo nie może być zapewnione albo znieszkazanie lub zeszczenie nie może być usunięte w drodze dokonania zmian lub przeróbek, do rozebrania budynku albo urządzenia w całości lub w części.

W wypadkach uchybień w utrzymaniu budynków i urządzeń związanych z budynkami zarówno istniejących jak i nowowznoszonych, właściwe władze są upoważnione zawiązać właściciela do dokonania robót, mających na celu doprowadzenie budynku do stanu należącego, o ile zaś bezpieczeństwo osobiste lub publiczne nie może być zapewnione w drodze przeróbek lub użycia środków zapobiegawczych, — do rozebrania budynku albo urządzenia w całości lub części.

Gdy zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środków, mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa, zagrożającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu, właściwe władze upoważnione są przedsięwziąć na koszt właściciela potrzebne środki, jak opróżnienie, ogrodzenie lub uniedostępnienie budynku, albo urządzenia, w całości lub części i t. p.

W wypadkach niecierpiących zwłoki do przedsięwzięcia kosztem właściciela środków, przewidzianych w ustępie poprzednim niniejszego artykułu upoważnione są również organa wykonawcze, powołane do utrzymania publicznego bezpieczeństwa, spokoju i porządku. Organa te działają na zasadach postępowania przymusowego w administracji i o czynnościach swych powiadamia, natychmiast właściwe władze budowlane, celem ewentualnego wydania dalszych zarządzeń.

W wypadkach niezastosowania się właściciela do zarządzenia władzy, wydanego w myśl ustępu pierwszego albo drugiego niniejszego artykułu w terminie przez nią wyznaczonym, władza jest upoważniona do wykonania potrzebnych napraw, albo rozbiórki budynku lub urządzenia, w całości lub części, kosztem właściciela.

Koszty robót wykonywanych i środków stosowanych w myśl niniejszego artykułu przez władze, podlegają egzekucji w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Prawo Magistratu stosowania środków ochronnych. (art. 379, 380 prawa budowlanego). Wykonywanie nadzoru w miastach nad wszelkimi budynkami zarówno nowowznoszonymi jak i istniejącymi należy w myśl art. 385 prawa budowlanego do magistratów miast oraz zwierzchności gmin miejskich, władze zaś powołane do wykonywania nadzoru mogą między innymi nietylko wstrzymać budowę, ale dokonać rozbiórki niebezpiecznej budowli (art. 378 - 380). Magistrat powinien jednak uprzedzić właściciela o konieczności rozbiórki domu, bo tylko w razie niezastosowania się do takiego zarządzenia magistrat był władny na mocy cz. 2 art. 380 prawa budowlanego przystąpić do takiej rozbiórki (Orzec. z 11. II. 1930 r. II 2 K. 1422/29).

Wymiary używanej przy budowie cegły niepalonej. W myśl rozporządzenia Ministra Robót Publicznych dnia 7 października 1930 r., ogłoszonego w Nr. 79 „Dziennika Ustaw”, wymiary używanej przy budowie w charakterze materiału zastępczego niepalonej cegły (piaskowo-wapiennej, piaskowo-cementowej) powinny wynosić: długość 27 centymetrów, szerokość 13 centymetrów, grubość 6 centymetrów.

Wyrób cegły niepalonej na sprzedaż dla celów budowlanych, o wymiarach odmiennych od podanych wyżej, jest dozwolony tylko dla eksportu i dla specjalnych celów, za osobnym pozwoleniem Ministra Robót Publicznych.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie w dniu 1-go stycznia 1932 r.

Przymusowe ubezpieczenie od ognia w Polsce. Nakładem Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych (Warszawa, ulica Kopernika № 36,40) wyszła z druku pod wyższym tytułem książka w opracowaniu magistrat praw Franciszka Zarębskiego, jako podręczny informator, zawierający obok wiadomości ogólnych o ubezpieczeniu rady i wskazówki dla właścicieli budowli, podlegających przymusowemu ubezpieczeniu od ognia.

Treść wydawnictwa dzieli się na 5 głównych części, podzielonych na rozdziały.

Część I-sza zawiera wiadomości ogólne o ubezpieczeniu, część II-ga — historię ubezpieczeń od ognia w Polsce, część III-cia — ustrój Powszechnego Zakładu Ubezpieczenia Wzajemnego, część IV-ta — zakres działalności P. Z. U. W. wraz z informacjami i wskazówkami dla organów władz gminnych i ubezpieczonych, część V-ta — wyniki działalności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych za ostatnie pięćdziesiąt lat oraz tekst rozp. Prez. Rzpl. z dnia 27 maja 1927 roku o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ze względu na wyczerpującą i przystępną ujętą treść wydawnictwa winno ono zwrócić uwagę jak najszerszych sfer społecznych, których sprawy ubezpieczenia interesują i dotyczą.

Wydawnictwo jest do nabycia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, Warszawa, ulica Kopernika № 36,40 w cenie 1 zł. 25 gr. za egzemplarz wraz z przesyłką pocztową za zaliczeniem pocztowem lub po wpłaceniu na konto P. K. O. № 50081 Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ogłoszenia urzędowe.

Obwieszczenie

w sprawie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1931 rok.

Na zasadzie art. 30 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15. VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 550), Izba Skarbowa wzywa do wykupienia w miesiącach listopadzie i grudniu bieżącego roku, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1931.

Świadectwa przemysłowe winny być wykupione: 1) przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe dla każdego prowadzonego przez nie oddzielnego zakładu handlowego wzgl. przemysłowego; 2) przez każde przedsiębiorstwo na zysk obliczone, a wykonywane bez utrzymywania oddzielnego zakładu; 3) dla każdego zajęcia przemysłowego, wymienionego w taryfie, dołączonej do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym. Karty rejestracyjne uzyskane być mają na należące do przedsiębiorstwa oddzielne składy oraz zakłady wyłącznej hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, które nie stanowią oddzielnego zakładu handlowego, w myśl art. 14 ustawy o podatku przemysłowym.

Cenę świadectwa przemysłowego wzgl. opłatę za kartę rejestracyjną uiszcza się w pełnej kwocie za cały rok podatkowy zgóry.

Świadectwa przemysłowe będą wydawane w godzinach urzędowych w Kasach Skarbowych, poczynając od 2-go listopada aż do końca bieżącego roku, codziennie prócz niedziel i świąt, na podstawie należycie wypełnionych deklaracji.

Formularze deklaracji wydawać będą bezpłatnie Kasy Skarbowe i Urzędy Skarbowe Podatków i Opłat Skarbowych.

W razie nasuwających się wątpliwości, co do kategorii świadectw przemysłowych, odpowiednich dla odnośnych przedsiębiorstw wszelkich wskazówek i wyjaśnień będą udzielały właściwe urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

Przy wykupywaniu świadectw przemysłowych na rok 1931 okazywać należy świadectwa przemysłowe wykupione na rok 1930.

Celem uniknięcia natłoku w Kasach Skarbowych, Izba Skarbowa wzywa zainteresowanych do spieszniejszego wykupywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1931 i nieodkładania wykupu na dzień ostatnie.

Płatnicy, prowadzący przedsiębiorstwa w Łodzi w okręgu V. VI. IX. XI. XII. Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych, winni wykupywać świadectwa przemysłowe w I Kasie Skarbowej przy ul. Aleje Kościuszki № 83 (gmach Izby Skarbowej), natomiast płatnicy I, II, III, IV, VII, VIII, X Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Łodzi i z powiatu łódzkiego w II Kasie Skarbowej przy ul. Ogrodowej № 28-a.

Ceny świadectw wynoszą:

a) Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kat. I dla zakładów handlowych w miejscowości klasy II	zł. 2,000
" II " " " " " " " "	270
" III " " " " " " " "	50
" IV " " " " " " " "	20
" V-a " handlu rozwozowego we wszystkich miejscowościach "	50
" V-b " obnośnego " " " " "	15

b) Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kat. I dla zakładów przemysłowych we wszystkich miejsc.	zł. 6,000
" II " " " " " " " "	4,000
" III " " " " " " " "	2,000
" IV " " " " " " " "	600
" V " " " " " " " "	200
" VI " " " " " w miejscow. kl. II "	80
" VII " " " " " " " "	40
" VIII " " " " " " " "	10

Wobec postanowień rozp. Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 591) dodatki na rzecz Izby Przemysłowo-Handlowych oraz Izby Rzemieślniczych należy pobrać na całym terenie Państwa Polskiego, a zatem w okręgach wszystkich Urzędów Skarbowych. Jednocześnie z ceną świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, pobierane będą następujące dodatki: na rzecz Związków komunalnych w wysokości 30%, na rzecz szkół zawodowych w wysokości 25% oraz na rzecz Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Izby Rzemieślniczej 15% tychże cen, tudzież 10% nadzwyczajny dodatek na cele równowagi budżetowej zgodnie z art. 12 ustawy skarbowej z dnia 29. III. 1930 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 22').

Przypomina się, że w okręgu Izby Skarbowej należy do miejscowości I klasy tylko miasto Łódź, natomiast do miejscowości

II klasy są zaliczone miasta: Kalisz, Pabjanice, Piotrków, Tomaszów oraz Zgierz; do miejscowości III klasy miasta: Koło, Konin, Łęczyca, Ozorko, Radomsko, Turek, Wieluń, Zduńska Wola, oraz powiaty: brzeziński, kaliski, łódzki.

Pozostałe miejscowości należą do klasy IV.

Z dniem 2 stycznia 1931 r. rozpocznie się lustracja przedsiębiorstw i zajęć przemysłowych, przyczem winni prowadzenia przedsiębiorstw i zajęć bez świadectwa przemysłowego lub na podstawie nieodpowiednich świadectw przemysłowych, pociągnięci będą do odpowiedzialności na zasadzie art. 98 ustawy o podatku przemysłowym.

Art. 98 brzmi: Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonuje zajęcie, nie nabywszy świadectwa przemysłowego, ulegnie karze pieniężnej od 3-20-krotnej kwoty nieuiszczonej za świadectwo. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonuje zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa przemysłowego wzgl. utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze pieniężnej do wysokości 3-krotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego, a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego względnie karty rejestracyjnej.

Jednocześnie zwraca się uwagę zainteresowanych, że w myśl par. 69 cz. IV „Instrukcji o ujednostajnieniu i uproszczeniu postępowania, stosownego na zasadzie obowiązujących przepisów przy wymiarze i poborze podatków bezpośrednich przez władze skarbowe I i II instancji”, z dnia 15-go maja 1929 r. dod. do Dz. U. Sk. № 18, podania o zezwolenie na nabycie świadectw przemysłowych niższych kategorii od ustawowo przewidzianych, będą rozpatrywane przez władze skarbowe tylko wtedy, gdy zostaną wniesione przed 1 stycznia 1931 roku, wzgl. przed powstaniem obowiązku podatkowego, a zatem przed uruchomieniem przedsiębiorstwa.

Łódź, w październiku 1930 r.

Prezes Izby Skarbowej (—) Z. Kucharski.

Obwieszczenie.

w sprawie państwowego podatku dochodowego.

Na podstawie § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 48, poz. 298) podaje się do wiadomości, że na terenie miasta Zgierza wszyscy zajmujący mieszkania (głowy rodzin) w terminie do 1-go stycznia, zaś właściciele (ich zastępcy, dzierżawcy lub zarządzający), domów względnie posiadłości budynkowych najpóźniej do 15-go stycznia 1930 r. są obowiązani dostarczyć Urzędowi Skarbowemu na urzędowych formularzach listy mieszkaniowe, wymagane art. 46, 47 i 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 58, poz. 411 z r. 1925) oraz w §§ 87, 88, 92 i 94 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, tudzież rozporządzeniem Ministra Skarbu, zamieszczonym w Dz. Urz. Skarbu № 33/34 poz. 354 z roku 1927.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach we wskazanym terminie:

1) Każdy, kto zajmuje mieszkanie (właściciel mieszkania), dostarczył właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkich członków rodziny bez względu na miejsce zamieszkania, a pozostających na utrzymaniu głowy gospodarstwa domowego w dniu 15 grudnia 1930 r., oraz wszystkie osoby zamieszkałe w tym dniu w jego mieszkaniu, a mające samoistny dochód.

UWAGA. Zajmujący mieszkanie winien jest umieścić w liście szczegółowej № 2 wszystkie osoby zamieszkałe u niego w dn. 15 grudnia 1930 r., a więc członków rodziny, podnajemców i ewent. członków rodziny tych podnajemców, tudzież osoby pozostające w stosunku służbowym do zajmującego mieszkanie, względnie podnajemcy.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dn. 15 grudnia 1930 r., lecz pozostawiały pomieszczenie do dalszego swego u. ytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach, oraz osoby odnajmujące pomieszczenia nie w celu zamieszkania, lecz dla spełnienia czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, agentów handlowych, i t. p. dla przyjęć chorych klientów, interesantów).

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domyjazdne, oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, sanatorja i t. p., wciągnąć do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które, odnajmując pomieszczenia chociażby na doby, zamieszkują dłużej jak dwa miesiące. Wymienione osoby należy włączyć do wykazów i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dn. 15 grudnia 1930 r., lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

2) Każdy właściciel domu względnie posiadłość budynkowej (dzierzawca lub zastępca) równocześnie z listami złożonymi przez lokatorów (głowy rodziny) winien dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na urzędowym formularzu, listę główną, obejmującą osoby, które w dniu 15 grudnia 1930 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych, np. na sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p. z oznaczeniem wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu albo posiadłości budynkowych.

Właściciele domów, względnie ich zastępcy lub dzierzawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu i o ile zarazem stanowią głowy rodziny, obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służby.

Formularze list głównych szczegółowych zostały rozslane właścicielom domów. Lokatorzy (głowy rodziny) mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli domów.

Osoby, którym blankietów formularzy nie dostarczono, winny zgłosić się po odbiór tychże do właściwego Urzędu Skarbowego względnie Magistratu m. Zgierza.

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną grzywnie od 3 do 50 złotych.

Izba Skarbową.

Obwieszczenie.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych podaje do wiadomości właścicieli budowli, podlegających przymusowi ubezpieczenia, co następuje.

1) Właściciele budowli, ubezpieczonych w innym zakładzie ubezpieczeń bądź w 1/3 części sumy oszacowania, bądź w sumie przekraczającej 1/3 szacunku P. Z. U. W. (art. 23 ust. 1 i 4 oraz art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, (Dz. U. R. P. № 46, poz. 410), obowiązani są, zgodnie z art. 23 ust. 3 tegoż rozporządzenia, przedstawiać w ciągu grudnia każdego roku inspektorowi powiatowemu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych dowody ubezpieczeniowe (polisy), stwierdzające, że:

a) budowla jest ubezpieczoną w innym zakładzie ubezpieczeń do końca następnego roku kalendarzowego, t. j. od dnia 1 stycznia do 31 grudnia następnego roku, w 1/3 części sumy oszacowania lub też w sumie przekraczającej tę 1/3 część sumy oszacowania (art. 64 cytowanego rozporządzenia);

b) należność za powyższe ubezpieczenia została danemu zakładowi ubezpieczeń uiszczona.

Stosownie do powyższych przepisów w grudniu roku bieżącego należy przedstawić dowód, stwierdzający, że budowla jest ubezpieczona w innym zakładzie ubezpieczeń do dnia 31 grudnia 1931 r.

W razie nieprzedłożenia takiego dowodu — ubezpieczenie w innym zakładzie staje się z samego prawa nieważne (art. 23 ust. 3 i 4 cytowanego rozporządzenia) i Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpieczy budowlę w całkowitej sumie oszacowania od dnia 1 stycznia 1931 r.

2) W zastępstwie i na odpowiedzialność właścicieli budowli dowody te mogą być przedstawione Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych przez zainteresowane

zakłady ubezpieczeń w trybie ustalonym na podstawie porozumienia Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych z zakładami prywatnymi w grudniu 1928 r.

Warszawa, dnia 15 listopada 1930 r.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ogłoszenie.

Komisariat Policji Państwowej m. Zgierza podaje do wiadomości, że w dniu 2 grudnia 1930 r. w kinoteatrze „Luna“ w Zgierzu znaleziono zegarek, który znajduje się w tut. Komisariacie P. P.

Prawy właściciel omawianego zegarka może się zgłosić po odbiór do tut. Komisariatu w godzinach urzędowych do dnia 20 grudnia 1930 r.

Zgierz, dnia 10 grudnia 1930 r.

Kierownik Komisariatu P. P. m. Zgierza

(—) A. Paprocki, podkom.

Ogłoszenie.

Komisariat Policji Państwowej m. Zgierza podaje do wiadomości, że w dniu 24-go listopada 1930 r. na terenie m. Zgierza zostało znalezione palto męskie, które znajduje się w tut. Komisariacie P. P.

Prawy właściciel omawianego palta może się zgłosić po odbiór do tut. Komisariatu w godzinach urzędowych do 20 grudnia 1930 r.

Zgierz, dnia 10 grudnia 1930 r.

Kierownik Komisariatu P. P. m. Zgierza

(—) A. Paprocki, podkom.

Ogłoszenie

Komisariat Policji Państwowej m. Zgierza podaje do wiadomości, że w dniu 8 grudnia r. b. na szosie Łódzkiej „Kurak“ znaleziono zegarek damski, który znajduje się w tut. Komisariacie.

Prawy właściciel omawianego zegarka może się zgłosić po odbiór do tut. Komisariatu w godzinach urzędowych do dnia 24 grudnia 1930 roku.

Zgierz, dnia 10 grudnia 1930 r.

Kierownik Komisariatu P. P. m. Zgierza

(—) A. Paprocki, podkom.

Maść „Patka“ Pasta do twarzy **PIĘGI**,
usuwa radykalnie
udelikatnia i wybiela cerę. Cena słoika zł. 2.—.
Dozwolona przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Wyrób i skład wysyłkowy Laborat. Apteki
M. ROSENBERGA,
dawniej F. PATKA
Zgierz, Stary Rynek Nr. 9.

Rutynowany buchalter

sporządza bilansy, zaprowadza buchalterje w różnych systemach i wykonywuje wszelkie prace buchalteryjne oraz rewizyjne, z gwarancją i uznania je w sprawach podatkowych godzinami.

Zgierz, ulica Średnia Nr. 22, m. 4.

Centralne Stowarzyszenie Drobnych Kupców na powiat Łódzki w Zgierzu.

Zawiadamiamy, że biuro nasze wykupuje patenty na rok 1931 od 15-go grudnia. Po 1-stycznia doliczane będą odsetki 2% do ceny świadectw. Zaraz po 1 stycznia władze skarbowe przystąpią do ilustracji przedsiębiorstw. Winni prowadzenia przedsiębiorstw bez patentu ulegną karze.

Wszelkich informacji udziela biuro nasze w godzinach od 10 do 2 po południu codziennie.

ZARZĄD.

